

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Druga strona postępowania: AB SEB bankas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 184–186 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym mechanizm korekty odliczenia przewidziany w dyrektywie 2006/112 nie ma zastosowania w przypadkach, gdy wstępne odliczenie podatku od wartości dodanej (VAT) nie było w ogóle możliwe, ponieważ dana transakcja miała status zwolnionej transakcji związanej z dostawą terenów?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że (1) powodem wstępnego odliczenia VAT z tytułu zakupu działek była praktyka organu administracji podatkowej, zgodnie z którą rozpatrywaną dostawę błędnie zaklasyfikowano jako dostawę terenu budowlanego podlegającą opodatkowaniu VAT, w myśl art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112, lub że (2) po wstępnym odliczeniu dokonany przez nabywcę dostawca terenu wystawił notę kredytową VAT na rzecz nabywcy, dokonując korekty kwot VAT podanych (wyszczególnionych) w pierwotnej fakturze?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym art. 184 lub 185 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy dokonanie wstępnego odliczenia nie było w ogóle możliwe, ponieważ rozpatrywana transakcja podlegała zwolnieniu z VAT, należy uznać, że obowiązek podatnika w zakresie dokonania korekty tego odliczenia powstaje w trybie natychmiastowym czy dopiero w momencie, gdy staje się wiadome, że dokonanie wstępnego odliczenia nie było możliwe?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym dyrektywę 2006/112, w szczególności jej art. 179, 184–186 i 250, należy interpretować w ten sposób, że skorygowane kwoty podlegającego odliczeniu VAT naliczonego wymagają odliczenia w okresie rozliczeniowym, w którym powstał obowiązek podatnika w zakresie dokonania korekty wstępnego odliczenia lub w którym powstało prawo podatnika do dokonania korekty wstępnego odliczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 października 2016 r. –UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis, UAB Prekybos namai Aistra/Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

(Sprawa C-540/16)

(2017/C 006/36)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB Spika, AB Senoji Baltija, UAB Stekutis et UAB Prekybos namai Aistra

Strona pozwana: Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos

Pozostali uczestnicy postępowania: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, BUAB Sedija, UAB Starkis, UAB Baltijos šprotai, UAB Ramsun, AB Laivitė, UAB Baltlanta, UAB Strimelė, V. Malinausko gamybinė-komercinė firma Stilma, UAB Banginis, UAB Monistico, UAB Rikneda, UAB Baltijos jūra, UAB Grinvita i BUAB Baltijos žuvis

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 i art. 2 pkt 5 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾ w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE należy w świetle art. 16 i 20 karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej interpretować w taki sposób, że oznacza on, iż w sytuacji, gdy państwo członkowskie korzysta z przyznaných mu w art. 16 ust. 6 uprawnień dyskrejonalnych, nie może ono zastosować przy tym takiej metody przydziału uprawnień połowowych, która – pomimo tego, że została oparta na obiektywnym i przejrzystym kryterium – pociąga za sobą nierówność warunków konkurowania przez prowadzące działalność gospodarczą w tej dziedzinie podmioty o większe możliwości połowowe?

⁽¹⁾ JO L 354, s. 22

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2016 r. – Komisja Europejska/Królestwo Danii

(Sprawa C-541/16)

(2017/C 006/37)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Grønfeldt i J. Hottiaux)

Strona pozwana: Królestwo Danii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 2 pkt 6) w związku z art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych ⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Danii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Komisja podnosi, że art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1072/2009 reguluje w wyczerpujący sposób kwestię wykonywania przez podmioty świadczące usługi transportowe drogowego przewozów kabotażowych na określonych w tym przepisie warunkach. W przepisie tym nie określono maksymalnej ilości miejsc załadunku/rozładunku podczas jednego przewozu kabotażowego. Ograniczenie do trzech przewozów kabotażowych nie oznacza, że przewóz kabotażowy musi obejmować określoną ilość miejsc załadunku/rozładunku.
- Zgodnie z prawodawstwem duńskim na przewóz kabotażowy może się składać albo kilka miejsc załadunku albo kilka miejsc rozładunku, ale nie mogą się nań składać miejsca obu rodzajów. Duńskie przepisy stoją na przeszkodzie temu, aby przewoźnicy niemający siedziby w tym państwie członkowskim świadczyli usługę kabotażową, na którą składa się kilka miejsc załadunku i rozładunku, co stanowi ograniczenie możliwości świadczenia przez te podmioty usług przewozu kabotażowego w Danii w zakresie dozwolonym w rozporządzeniu nr 1072/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. 2009, L 300, s. 72).